

Hudba mě přitahovala od dětských let, říká skladatel Miroslav Vobořil, autor hudby snímku Pambara

19.10.2023 - | Krajský úřad Královéhradeckého kraje

Mohl byste čtenářům krátce představit snímek Pambara, pro který jste hudbu složil?

Film Pambara je filmem v disneyovském formátu natočeným v rozlišení 4K režisérem Matto Barfussem. Zvířatům africké savany jsou vloženy namluvené dialogy. Podstatou příběhu je život a soužití mezi zvířaty. Průvodcem je surikata Eddi Erdmann (namluvil německý herec a dramaturg Peter Nüesch). Surikata komentuje a vypráví o tom, jak Bůh nejprve stvořil zvířata a nakonec lidi, kteří vše zničili. Jedná se v podstatě žánrově o dobrodružný rodinný film plný nádherných záběrů zvířat a africké savany.

Zúčastnil jste se premiéry v Berlíně. Jaký to byl pocit „být u toho“?

Bylo to poprvé, co jsem byl na takhle velké premiéře, navíc i s červeným kobercem. Byl to pro mě nepopsatelný pocit, vidět své jméno v titulcích, potkávat na ulicích a v metru plakáty a upoutávky na film Pambara. Na premiéru přišli i lidé zastupující německou kulturu, dále celý tým filmu a diváci. Byl jsem vyzván, jako mnoho dalších z týmu, k focení a představení se na červeném koberci. Tam byli fotografové a další média, převážně z novin a televize. Akce se zúčastnila i má rodina. Velmi příjemný pocit se dostavil až po filmu, když jsem byl představen jako autor hudby a měl dlouhý potlesk za filmovou hudbu.

Budou mít lidé možnost snímek zhlédnout v českých kinech?

Mluvil jsem o tom jak režisérem Mattem Barfussem, tak i s produkční Martinou Jandovou. Bohužel, zatím se česká verze nepřipravuje. Od 12. října letošního roku je projekce filmu pouze ve všech kinech v Německu a Švýcarsku.

Kolik času tvorba hudby pro film jako je Pambara skladateli zabere?

Hudbu k tomuto filmu jsem psal průběžně necelé dva roky. Pravdou je, že mezi tímto filmem jsem pracoval i na jiných projektech scénické hudby.

Popište laikům, jak vůbec celý proces skládání hudby probíhá?

Základním pilířem filmové hudby by měl být hlavní zapamatovatelný motiv, který je pak rozveden do dalších variací a témat. Tak, aby vystihl samotný film, jeho rytmus, příběh, emoce. Takže algoritmus mé práce na hudbě pro film je: v nápadu, zápisu notové transkripce, instrumentace s výběrem zvuků ze zvukových knihoven virtuálních nástrojů, naprogramováním vlastních identických zvuků, nahráváním do PC s dodržením stylistiky hry, dále editaci, mixu a masteringu.

Pak přichází vygenerování separé jednotlivých stop každé nahrávky. V případě filmu Pambara se jednalo o 26 hudebních tracků (nahrávek) včetně finální písně „V říši snů“. A následně jejich odeslání postprodukci do německého Tübingenu zvukovému inženýrovi Tilo Ehmannovi za účelem finálního mixu pro vícekanálový zvuk v systému Dolby Atmos.

Zajímavostí je i to, že hudbu na polovinu filmu jsem napsal podle scénáře a další hudba byla napsána

a nahrána přímo na obraz filmu.

Účastnil jste se i nahrávání hudby?

Vše jsem si nahrával sám. Důvodem bylo to, že se jednalo o nízkorozpočtový film, tedy bez účasti filmového orchestru. Mám zakoupené obrovské portfolio licencovaných zvukových knihoven s věrně znějícími nástroji, například smyčci, dechy, perkusemi, klavíry a mnoha dalšími.

Kvalitní zvukové knihovny jsou poměrně drahé, ale bez toho nejde realizovat filmovou hudbu. Takto pracuje v současnosti například Hans Zimmer, Danny Elfman a mnoho dalších. Vše se nahrává do počítače pomocí hudebního programu, kde probíhá i mixtura nahrávek a následné exporty komplexních nahrávek pro produkci.

Ještě bych rád zmínil nahrávání skvělé německé zpěvačky Nicole Citroth u mě ve studiu v Hořicích, která nazpívala závěrečnou píseň „V říši snů – In The Realm Of Dreams“ do filmu Pambara v angličtině.

Co vás k hudbě přivedlo? Jak dlouho se jí věnujete?

Hudba mě přitahovala od dětských let. Obdivoval jsem schopnosti něco umět zahrát, líbil se mně klavír. Strašně moc jsem chtěl umět hrát.

Muzice se věnuji od svých sedmi let. Protože jsem nebyl přijat do LŠU, dnešní ZUŠ, učila mě v mém rodném Trutnově na klavír včetně hudební teorie učitelka hudby paní Adéla Chrástková. Profesně se hudbou zabývám od svých dvaceti let.

Kromě filmu skládáte hudbu také pro divadla. Kde například můžou lidé vaši tvorbu slyšet?

Mojí doménou byla a je scénická a filmová hudba. Začínal jsem psát scénickou hudbu například pro kouzelníka Pavla Kožíška v roce 1990, dále filmovou pro dokumenty ČT a Novy, některé dokumenty jsou i reprízované. Dále bych uvedl velké tematické multimediální projekty „Ctností a neřestí“ pro Kuks, videomappingy, balet, studentské filmy, filmovou hudbu pro německý film „Maleika vypravuje“.

Pro divadlo byly napsány písně do divadelní hry „Cesta kolem světa za 80 dní“ od Julese Verna v dramaturgii Alexandra Gregara. Nyní je naplánována produkce této hry 15. listopadu v Novém Bydžově a 25. listopadu v Meziměstí, kdy jsem osobně zúčastněn jako klávesák v divadelní kapele, která divadelní představení doprovází živě.

Nesmím zapomenout na premiérování své skladby „Doteky svobody part I, II.“ v Hradci Králové v roce 2019 v produkci Post Bella za spoluúčasti mezzosopranistky Dagmar Peckové, doprovodu Komorního souboru UHK Hradec Králové a pěveckého sboru. Z tohoto koncertu je i videozáznam na Youtube.

Má hudba je k dispozici k poslechu na Spotify a ke stažení u Supraphonu. Trailer filmu Pambara je možné zhlédnout opět na Youtube společně s dalšími videi.

V letošním roce se uskutečnil vlastní koncert v atriu Městského muzea v Hořicích, který byl ohlédnutím za skladbami z let minulých až po současnou dobu. V těchto koncertech chci nadále pokračovat. V současné době píšu a nahrávám hudbu pro čtyřdílnou minisérii pro Voyo.

V oblasti filmové hudby jsou divákům v současnosti nejznámější jména jako Hans Zimmer či John Williams. Kdo jsou vaši oblíbení autoři, jejichž tvorba vás třeba i inspiruje?

Pro mě byl a je inspirující Ennio Morricone, dále pak Jerry Goldsmith, James Horner, Vangelis, Hans Zimmer, John Williams, John Barry, Henry Mancini a mnoho dalších. Z domácích jsou to Karel Svoboda, Jiří Svoboda, Angelo Michailov, Zdeněk Liška, Václav Trojan, Vadim Petrov a další...

Působíte a žijete v Královéhradeckém kraji, kde v minulosti vznikaly klasiky českého filmu, jako například S tebou mě baví svět, S čerty nejsou žerty nebo například Princ a večeřnice - snímky, jejichž hudba se divákům nesmazatelně zapsala do paměti. Dokázal byste zmínit další propojení filmu, hudby a našeho regionu?

Zcela určitě je v našem kraji velké propojení barokní hudby a divadla na festivalu Theatrum Kuks, dále v dokumentárních filmech o Krkonoších a okolí. V Hořicích na Gotthardě se před lety natáčel jeden z obrazů filmu „Chata na prodej“. Vzpomínám si na neprávem opomenutý film Jiřího Svobody z roku 1988 „Svět nic neví“, kdy se jeho děj odehrává v česko-německém pohraničí roku 1938. Jeho exteriéry se natáčely v Trutnově.

Hodně se v současné době natáčí dokumenty o městech našeho regionu. O běžném životě v našich městech s poukázáním na historii daného místa. V tomto směru si vzpomínám na multimedialní projekt „Ohňové oratorium“ ve Dvoře Králové nad Labem v roce 2000, nebo hudbu pro tematické videomappingy v Hořicích a Dvoře Králové nad Labem režírované Zdeňkou Čechovou.

<https://www.khk.cz/cz/kraj-volene-organy/tiskove-centrum/aktuality1/hudba-me-pritahovala-od-detskych-let--rika-skladatel-miroslav-voboril--autor-hudby-snimku-pambara-389010>